

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر "پزشکی از راه دور" در درمان اختلال نقص توجه و بیش فعالی در کودکان و نوجوانان: یک مطالعه مرور نظام مند و متآنالیز

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی تله مدیسین (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مریم بمانعلی زاده - مرکز تحقیقات رشد و نمو کودکان، پژوهشکده پیشگیری اولیه از بیماری های غیرواگیر، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

مریم یزدی - مرکز تحقیقات رشد و نمو کودکان، پژوهشکده پیشگیری اولیه از بیماری های غیرواگیر، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

امید یقینی - مرکز تحقیقات رشد و نمو کودکان، پژوهشکده پیشگیری اولیه از بیماری های غیرواگیر، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

رویا کلیشادی - مرکز تحقیقات رشد و نمو کودکان، پژوهشکده پیشگیری اولیه از بیماری های غیرواگیر، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: این مطالعه با هدف گزارش تاثیر درمان های پزشکی از راه دور بر درمان اختلال نقص توجه و بیش فعالی در کودکان طراحی شده بود. مواد و روشها: در این بررسی سیستماتیک و فراتحلیل، پایگاه های داده الکترونیکی از جمله، PubMed، Web of Science، Scopus و Embase برای مقالات منتشر شده تا دسامبر ۲۰۲۰ جستجو شد. معیارهای ورود به مطالعه به شرح زیر است: کودکان یا نوجوانانی که ADHD در آنها تایید شده است؛ مطالعات کارآزمایی بالینی تصادفی (RCTs)؛ گزارش مقیاسهای مرتبط با اختلال نقص توجه و بیش فعالی حداقل در یکی از حوزه های زیر: بی توجهی/عملکرد شناختی، بیش فعالی، بیش فعالی/تکانشگری یا رفتارهای مخالف. خطر سوگیری با استفاده از ابزار کاکرین برای مطالعات کارآزمایی بالینی ارزیابی شد. تعداد مقالات، پس از حذف مقالات تکراری به ۲۲۸ مورد از ۳۱۰ مقاله کاهش یافت. در نهایت ۱۲ مطالعه به مطالعه ما وارد شد. ۷۰۸ شرکت کننده (۳۵۸ نفر با مداخله پزشکی از راه دور و ۳۵۰ نفر در گروه کنترل) به مطالعه ما وارد شد. نتایج: مطابق مطالعات انجام گرفته در این حوزه، روش های پزشکی از راه دور از شامل برنامه های آموزشی رایانه ای، تماسهای تلفنی، برنامه های کنفرانس ویدیویی، کلاس های واقعیت مجازی و بازی های مجازی بود. نتایج تجمیع شده همه مطالعات با داده های موجود در هر زیر مقیاس تاثیر معنادار پزشکی از راه دور بر بی توجهی/عملکرد شناختی (۰.۳۶، ۰.۱۶، CI: ۰.۲۶، ۹۵% SMD = ۰.۲۶)، بیش فعالی/تکانشگری (۰.۵۲، ۰.۰۶، CI: ۰.۲۹، ۹۵% SMD = ۰.۲۹)، و رفتارهای مخالف (۰.۲۴، ۰.۲۰، CI: ۰.۲۴، ۹۵% SMD = ۰.۲۴) را نشان داد. تقریباً تمام مطالعات وارد شده به مطالعه مروری ما دارای خطر سوگیری نامشخص بود. مرجع ارزیابی نتایج (والدین، معلمان یا خودگزارشی) به عنوان یک عامل مخدوشگر بالقوه شناسایی شد. تقریباً در همه علائق مرتبط با اختلال نقص توجه و بیش فعالی، رضایت از درمان در والدین بیشتر از معلمان بود. نتیجه گیری: در این مطالعه تاثیر معنادار پزشکی از راه دور بر درمان اثرات بالینی پزشکی از راه دور بر درمان اختلال نقص توجه و بیش فعالی در کودکان و نوجوانان نشان داده شد.

کلمات کلیدی:

پزشکی از راه دور، اختلال نقص توجه و بیش فعالی، درمان، مدیریت بیماری، کودکان و نوجوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

